

CANTATES INFANTILS

La rateta

Música:

Carles Planas Masramon

Adaptació del conte:

Joan F. Murillo

La rateta

1a edició: gener de 2006

Disseny coberta: Clara Rochera

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

© Carles Planas Masramon, de la música

© Joan F. Murillo, del text

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Santa Anna, 10, E3a / 08002-Barcelona

Imprès a: Quality Impres

Comte Güell, 24-28

08028-Barcelona

Dipòsit Legal: B-3.104-2007

ISMN: M-69210-444-5

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, així com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Telf. 00 34.93.318.06.05 - Fax 00 34.93.412.05.01

e-mail: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.es www.dinsic.com

Presentació

La rateta que escombrava l'escaleta, un clàssic de sempre i per sempre.

Amb aquesta obra hem volgut recordar el conte que, de petits, ens va acaronar la imaginació. Un homenatge als somnis. Un record a la infantesa.

Volem que els avis retrobin la “seva” rateta. I els infants, coneguin aquella de qui, de tant en tant, en senten a parlar. No és una nova versió. Són retalls de records. D'aquells que han passat d'avis a pares, de pares a fills.

Desitgem de tot cor que, en acabar aquesta cantata, conegueu millor la nostra rateta i expliqueu la seva història a aquells qui encara són dins del nostre cor. El millor conte és aquell que la veu fa viure.

La música ha volgut pertànyer a la tradició clàssica, amb unes línies melòdiques molt naturals i alhora una mètrica molt clara.

Les cançons poden ser cantades per nens a partir de 5-6 anys o, si es vol, per cantants adults, en aquest cas els infants ocuparan un lloc entre els oients.

L'acompanyament musical el fa un piano, un violí i un clarinet, tot i que en l'obertura la veu principal la interpreta una flauta dolça.

Aquesta formació de cambra pot ser modificada lliurement segons convingui. Ho poden interpretar músics professionals o alumnes de grau mitjà que vulguin passar-s'ho bé formant part d'un grup de cambra i d'un espectacle en general.

El narrador ha de ser una persona dinàmica. Que relati el conte de manera molt expressiva i que posi en tensió tots els sentits de l'espectador, a fi d'atrapar l'interès argumental, escènic i musical.

Si a tots aquests ingredients teniu la possibilitat d'incloure uns decorats, vestuaris, coreografies i il·luminació, ben segur que agradarà a tothom. Sobretot a vosaltres mateixos; els qui canteu, toqueu i, en general, participeu en aquesta cantata.

Juntament amb els companys de Dinsic, us desitgem que gaudiu d'aquest treball tant com ho hem fet nosaltres mentre l'escrivíem.

Salutacions,

Carles Planas
Joan F. Murillo

CANTATA INFANTIL

La rateta

Música: Carles Planas

Adaptació del conte: Joan F. Murillo

NARRACIÓ: Recordo un conte que m'explicava la meva àvia que li havia sentit dir a la seva, la qual l'havia après d'una besàvia.

Era en aquell temps en què les bèsties tenien dues cames i parlaven com la gent.

En un poble mig perdut del Pirineu, una rateta treballava atrafegada mentre tararejava una sardana.

Obertura L'amor perdut

Flauta dolça

Clarinet

Violí

Piano

$\text{♩} = 100$

mf

mf

mf

mf

Rit.

mf

Rit.

mf

Fl. *dim.* *Rit.* *p*

Cl. *dim.* *Rit.* *p*

Vi. *dim.* *Rit.* *p*

P. *dim.* *Rit.* *p*

NARRACIÓ: Tan aviat treia la pols com rentava o netejava els vidres. Cansada de fer tanta feina que mai acabava, decidí escombrar l'escaleta ja que així sempre podria parlar amb el veïnat, –i per avui ja n'hi ha prou– digué.

Mentre escombrava, s'acostà una veïna que arribava de plaça amb una bossa plena de patates, i és que a la veïna allò que més li agradaven eren les patates, ah! I el color verd, a la seva mare com que la tenia un xic malalta, després de remenar per les parades, li havia comprat una brusa. Quan li ensenyà, la rateta pensà que mai a la vida havia vist una brusa tan lletja, però és clar, no li ho podia dir així, que es podria enfadar. Aleshores, per donar-li a entendre, li cantà aquesta cançó:

El regalet

$\text{♩} = 85$

Rateta
La ve - ï-na a la se - va ma - re un re - ga - let a-vui li ha com - prat u - na

Clarinet *mf*

Violí *p*

Piano *p* *mf*